

диференційованим є значення передування та план минулого. Для вираження передування французька мова має спеціальні часові форми: *Plus-que-parfait*, *Passé antérieur*, для вираження значення одночасності та наступності пристосовуються форми, для яких дані значення не є основними чи єдиними (*Futur dans le passé*, *Imparfait*).

В українській мові немає особливих дієслівних форм для вираження часового співвідношення і ці значення передаються лексичними засобами: *тільки-но, як тільки, у цю ж хвилину, зразу, щойно, тільки щойно, ледве, ледь, негайно* тощо. Однак для вираження одночасності використовується теперішній час, а передування – минулим. *Він сказав, що читає цю книгу. Il a dit qu'il lisait ce livre. Він сказав, що читає (прочитав) цю книгу. Il a dit qu'il avait lu ce livre.*

Категорія часу пов'язана також із результативністю, яка характеризує наявність чи відсутність результату описаного факту, що мав місце раніше. Це стосується в першу чергу українську мову, де часові форми тісно пов'язані із категорією виду. В цьому плані і мають місце найбільше помилок: французька мова використовує опозицію часових форм, а українська доконаний чи недоконаний вид дієслова.

Враховуючи результати контрастивного аналізу й аналізу помилок, можна відкоригувати програми з навчання іноземної мови та укласти ефективні підручники. Результати контрастивної лінгвістики можна застосувати у складанні навчального матеріалу для всіх вікових груп, будуючи його з урахуванням рідної мови.

Література:

1. Кочерган М.П. Основи зіставного мовознавства: Підручник / М.П. Кочерган. – К. : Видавничий центр «Академія», 2006. – 424 с.
2. Кузьмінський А.І., Омеляненко В.Л. Педагогіка: Підручник / А.І.Кузьмінський, В.Л.Омеляненко. – К.: Знання-Прес, 2008. – 447 с.
3. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник/кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с.
4. Щерба Л.В. Языковая система и речевая деятельность / Л.В. Щерба. – Л. : 1974. – 343 с.

SOCIAL MEDIA IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES

Skarloupina Y. (Sumy)

It goes without saying that information and communication technologies bring language teaching to a new dimension. The process of globalization is not only the economic phenomenon; it has also cultural and technological aspects and these changes have placed language learning as one of the primary objectives of educational institutions. It should be mentioned that nowadays is aimed at being more and more specialized for meeting the demands of professionalism.

Usually students' interaction with their teacher is limited by the time they meet each other during a practical lesson. Moreover, a practical lesson seems for some

students the only possibility of using the foreign language they study. Thus, students face such major problems as lack of time, lack of possibilities to communicate with a native speaker and, as a result, lack of motivation.

Social networks, in their turn, provide a wide variety of opportunities. On the one hand, as it is stated by the British Council, when young people surf the Internet, they feel “connected” to other people and the world’s knowledge. In the classroom, they can feel “disconnected” and “isolated”. The social networks, in their turn, allow users to express themselves and interact with the others. The number of users should also be taken into consideration, as far as Facebook, for instance, includes more than 500 million active members, one-third of whom are university students.

The research done by the British Council showed that students who felt they were getting enough opportunities in their lives to socialize informally were also successful in their learning. Dealing with the other positive effects of using social networks in language teaching, some teachers mention the fact that they can be an excellent way to help students recognize figures of speech and learn how they’re used in everyday life. Besides, the credibility of teacher engaged into contemporary students’ culture can be enhanced.

As it is mentioned by G. Mc Dermott [3, p. 142], “The advent of smartphones, tablet computers and on campus Wi-Fi means that students are always connected, sharing, publishing, playing and networking . However, it cannot be presumed that students are aware of the pedagogical value of these tools. The challenge for educators is to show students how social media can be used to achieve learning”. The sociocultural approach to language learning views students as active learners who become involved in their own learning process by engaging with others through authentic interaction.

Thus, a number of European researchers recognize the necessity to acknowledge the importance of communication technologies implementation into the higher education in order to meet the demands of today’s generation of students, though there is a growing concern about revealing personal information into cyberspace.

Besides, there exist a number of social networks, which can become the alternative to such global ones as Facebook, Twitter or Youtube, as they are devoted completely to education, e.g. Teacher Tube, Cours de Profs, Bonjour de France etc. Their aim is to share the experience, contribute or download documents, discuss the innovative teaching methods.

References:

1. Blattner G., Lomica L. Facebook-ing and the Social Generation: A New Era of Language Learning/ G. Blattner, L.Lomica. - *Apprentissage des langues et systèmes d'information et de communication, Alsic Vol. 15, n°1 | 2012 : Médias sociaux et apprentissage des langues : (r)évolution ?* - [Ел. ресурс]// - Режим доступа: <http://alsic.revues.org/2399>
2. Delacroix G. Médias sociaux et espaces communautaires pour enseignants/ G. Delacroix. – *VousNousIls* - [Ел. ресурс]// - Режим доступа: <http://www.vousnousils.fr/metier-enseignant/fiches-pedagogiques>
3. Mc Dermott G. The role of social media in foreign language teaching: A case study

for French /G. Mc Dermott. - Apprentissage des langues et systèmes d'information et de communication, Alsic Vol. XXXII N° 2 | 2013 : Quelle place pour l'éthique dans l'enseignement des langues de spécialité ? - [Ел. ресурс]// - Режим доступу: <http://apliut.revues.org/2961>

ПОЗИТИВНИЙ ЕМОЦІЙНИЙ СТАН ВИКЛАДАЧА ЯК ФАКТОР УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Скриль О.І., Шарун Ю.Ф. (Харків)

Сучасний стан освітньої системи характеризується стрімким впровадженням інноваційних технологій у педагогічний процес, що зумовлює наявність високих вимог до викладачів, які не обмежуються лише сферою їх професійних знань та вмінь, а й передбачають особистісний саморозвиток та певний рівень психологічного самопочуття особистості.

Аналіз наукової літератури показує, що педагогічна діяльність є одним з таких видів професійної діяльності, який деформує особистість людини. Ряд факторів (невисока заробітна плата, недостатня технічна забезпеченість, психологічна напруга тощо) здійснюють руйнівний вплив на емоційний, а з цим і на фізичний стан викладачів. Так, насамперед у педагога з'являється почуття незадоволення самим собою та своїм життям, труднощі у контакті з колегами, студентами, усіма оточуючими. Таке положення речей починає негативно відображатися на професійній діяльності: погіршуються результати роботи, виникає хронічна втома, знижується рівень задоволеності власною діяльністю, з'являється небажання творчо розвиватися, відбуваються зміни у мотиваційній сфері.

Процес «емоційного вигорання» виникає в результаті накопичення негативних емоцій без можливості розрядки. На першому етапі викладач починає відчувати напругу у спілкуванні. Згодом емоційна перевтома переходить у фізичну, коли людина докладає чимало, щоб примусити себе працювати. Така втома провокує стан пригніченості, постійної тривоги, роздратування, постійної напруги, дискомфорту на робочому місці і згодом переходить в агресію та цинізм.

Це є реакцією організму на постійні стреси, що зумовлені професійною діяльністю, високий рівень напруги на окрему людину, наявність некерованих агресивних ставлень та тиску з боку колег.

Для попередження вищезгаданої ситуації варто звернути особливу увагу на створення позитивного психологічного клімату в педагогічному колективі. Зокрема, серед факторів, що сприятимуть наявності спокійного емоційного стану необхідно згадати: 1) *педагогічну емпатію*, тобто осмислення й розуміння психічного стану оточуючих, 2) *педагогічне спілкування*, тобто встановлення контакту спрямоване на оптимізацію особистісних стосунків, 3) *педагогічний такт*, який базується на почутті міри впливу на оточуючих, 4)